

РЕШЕНИЕ

№ 7601

гр. София, 16.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 26.11.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

**ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилска
Елка Атанасова**

при участието на секретаря Спасина Иванова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **9977** по описа за **2021** година докладвано от съдия Мария Ситнилска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано по касационната жалба на П. Н. К. срещу Решение №559 от 29.09.2021 г. на Софийски районен съд, НО, 93-ти състав, постановено по НАХД № 9964/2021г., с което е потвърден електронен фиш (ЕФ) за налагане на глоба, серия К № 4365161, издаден от СДВР. Обосновават се съображения за неправилност на решението, като постановено в нарушение на материалния и процесуален закон - касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т.2 от НПК. Допуснатото нарушение на процесуалните правила се основава на твърдение за нарушаване на правото на защита, изразяващо се в лишаване от възможност за участие в съдебно заседание, поради ненадлежно призоваване. Излагат се и доводи за неправилно определяне на субекта на нарушението, доколкото собственик на автомобила е [фирма], клон П., а не търговското дружество, посочено в електронния фиш. Моли съда, да постанови съдебен акт, с който да отмени решението на Софийския районен съд и постанови ново по съществото на правния спор, с което да отмени изцяло наказателното постановление.

Ответникът - Столичната дирекция на вътрешните работи, отдел „Пътна полиция“ не изразява становище по касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, след като се запозна с касационната жалба и доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира следното: Касационната жалба е ДОПУСТИМА, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал.1 от АПК, приложим по силата на чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол.

Разгледана по същество касационната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Съобразно чл. 218 от АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Решението на Софийския районен съд е валидно и допустимо.

Предмет на производството пред Софийския районен съд е електронен фиш за налагане на глоба, серия К № 4365161, с който е ангажирана административно наказателната отговорност на П. Н. К., в качеството ѝ на управител на [фирма], на основание чл. 189, ал. 4 във връзка с чл. 182, ал. 1, т. 4 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) за извършено нарушение по чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

Въз основа на събраните по реда на НПК доказателства и доказателствени средства Софийският районен съд от фактическа страна е установил следното:

На 04.11.2021 г., в 14:12 часа, товарен автомобил марка „Ф.“, с ДК [рег.номер на МПС] , се е движел в [населено място] по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица], със скорост от 86 км. ч., при разрешена скорост от 50 км. ч. за населено място, предвидено в чл. 21, ал. 1 от ЗДвП. Скоростта е засечена с мобилна система за видеоконтрол „ARH CAM S1“, № 11743с7. При извършена справка е установено, че автомобилът е собственост на [фирма], клон П. и ползвател [фирма], представлявано от управителя П. К..

Въз основа на така установената фактическа обстановка, районният съд от правна страна е приел, че при издаване на електронния фиш не са допуснати съществени нарушения на процесуалните, правила водещи до неговото опорочаване и ограничаващи правото на защита на нарушителя. Изложил е доводи, че установените в хода на съдебното следствие факти и обстоятелства сочат по несъмнен начин, че административно наказателно отговорното лице, от обективна и субективна страна е извършило нарушението, за което е ангажирана неговата административно наказателна отговорност.

Решението на Софийския районен съд е правилно.

Настоящият състав изцяло кредитира събраните в хода на въззивното производство писмени доказателства, доколкото същите са логични, последователни и непротиворечиви. По делото не са събрани доказателства, които да оборват установената в електронния фиш фактическа обстановка. Такива не бяха представени и в касационното производство.

Касационната инстанция напълно споделя мотивите на Софийския районен съд, които са подробни и обосновани. Софийският районен съд се е произнесъл по наведените от жалбоподателя съображения, извършил е служебна проверка за законосъобразността на издадения акт и за наличие на съществени процесуални нарушения в производството /каквито не са установени/, поради което решението му е правилно и законосъобразно.

Неоснователни са твърденията за допуснати от районния съд съществени нарушения на процесуалните правила вследствие нередовно призоваване на жалбоподателя. Съгласно чл. 61, ал. 2, изр. първо от ЗАНН съдът дава ход на делото и в случаите, когато жалбоподателят не е бил намерен на посочения от него адрес. В случая се установява, видно от приложената по делото пред Софийския районен съд призовка, че П. К. е призована на адрес [населено място], [улица], ет. 4. Офис 5. Това е адресът посочен в жалбата до съда. Видно от отбелязванията върху призовката от 19.08.2021 г., на посочения адрес се намира счетоводна кантора „Ви Ей Ти“, като по сведения на неин служител не обслужват въпросното дружество и същото не се намира на посочения адрес. Задължение на подаващият жалбата е посочването на актуален адрес за призоваване. Като не е сторил това, обосновано и правилно районният съд е приел, че са налице предпоставките по чл. 61, ал. 2 от ЗАНН и е дал ход на делото.

Неоснователно е възражението за допуснато процесуално нарушение при издаването на електронния фиш, поради непосочване на името на собственика, на когото е регистрирано МПС. Съгласно чл. 188, ал.1 от ЗДвП собственикът или този, на когото е предоставено моторно превозно средство, отговаря за извършеното с него нарушение. Следователно, доколкото ползвателят е този, който осъществява фактическата власт върху автомобила, то настоящия състав приема, че по аргумент на чл. 188, ал. 1, изр. първо, предл. второ от ЗДвП, в случая правилно е определен авторът на нарушението – лицето, на което е предоставено МПС. За ползвателя няма пречка да се защити по предвидения в чл. 189, ал. 5 от ЗДвП ред, което в случая не е сторено, поради което предвид разпоредбата на чл. 188, ал. 2 от ЗДвП, правилно в конкретния казус е санкционирано [фирма], с представител П. К. – ползвател на МПС.

Разпоредбата на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП установява определени стойности на скоростта в км/ч., които не следва да се превишават от водача при избиране на скоростта на движение. Съгласно ал. 2 на чл. 21 от ЗДвП, когато стойността на скоростта, която не трябва да се превишава, е различна от посочената в ал. 1, това се сигнализира с пътен знак. В разглеждания случай скоростта на автомобила е установена за населено място, поради което и въведеното по силата на закона ограничение е 50 км. ч. Нарушението е безспорно установено с годно техническо средство, като приложените снимки, съгласно чл. 189, ал. 15 ЗДвП, са годни веществени доказателства.

Обжалваният електронен фиш съдържа предвидените в чл. 189, ал. 4 ЗДвП реквизити: посочени са териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, а именно СДВР, мястото, датата, точният час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственикът, на когото е регистрирано превозното средство, нарушените разпоредби, размерът на глобата, срокът и сметката на доброволното ѝ заплащане. В случая разпоредбата на чл. 54 от ЗАНН, уреждаща реквизитите на наказателното постановление, не е приложима, тъй като чл. 189, ал. 4 от ЗДвП е специална норма за ангажиране на административнонаказателната отговорност на водачите на МПС при нарушения, установени и заснети с техническо средство, в отсъствието на контролен орган. Макар и нормата на чл. 189, ал. 11 ЗДвП да предвижда, че електронният фиш е своеобразен аналог на наказателно постановление, това важи единствено по отношение на правните последици от влизане в сила на двата акта. Законодателят не е предвидил пълно приравняване

между електронния фиш и наказателното постановление, нито по отношение на съдържанието им, нито във връзка с процедурата по съставянето им. Ето защо и след като в нормата на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП не е предвидено като задължително условие посочването на конкретен издател, датата на издаване и срок за обжалване на електронния фиш, то липсата им не представлява съществено процесуално нарушение на изискванията към формата и съдържанието на електронния фиш.

С оглед на всичко гореизложено настоящата касационна инстанция намира, че не са допуснати съществени процесуални нарушения при издаване на електронния фиш, които налагат неговата отмяна, а нарушението е доказано от обективна и субективна страна, за което правилно е наложена „глоба“ в размер на 400 лв. съгласно чл. 182, ал.1, т. 4 от ЗДвП.

В рамките на наведените касационни основания и при извършената служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК, съдът не констатира незаконосъобразност на решението на Софийския районен съд, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 АПК във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София-град, X. -ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение №559 от 29.09.2021 г., постановено по НАХД № 9964/2021г. по описа на Софийския районен съд.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.